

Pohádkové Krkonoše a Podkrkonoší



Jak se sešli

Hanče žila v jednom půvabném městě na pomezí Krkonoš a Podkrkonoší. Když se jí narodil Vojtišek, byla široko daleko nejšťastnější mámou. Jak se nemluvně měnilo ve žvatlavé batole, přišel čas i na pohádky před spaním. Vojtíkovi se nejvíc líbily ty o Krakonošovi. Tahal mámu za copy a žadonil: Konoš, konoš! Později si usmyslel, že ho chce vidět. Denně škemral, ničím se nedal odradit.

A tak se jedné letní neděle vydali do hor. Táta, který se staral o lanovku na Medvědí, je vyvezl na horní stanici. Tam Hanče uložila synka do přívěsného vozíku. Sama nasedla na horské kolo. Usilovně šlapala, na rozcestích odbočovala, tu nalevo, tu napravo. Poptávala se turistů, které míjela. Žádný jí nedokázal říct, kde by mohla Krakonoše najít. Udrndaný Vojtišek nakonec z dlouhé cesty usnul.

Bylo už pozdní odpoledne, když Hanče vyjela na Zlaté návrší. Rozhlédla se, a koho vidí? Pan lesní, zaradovala se. Ten bude určitě vědět! Ale Pan lesní se

tvářil nejistě: Krakonoš je jako vítr. Jednou vánek, jindy vichřice. Nikdo neví, kdy a kde se objeví.

Jako ozvěna těch slov se vzduch vzedmul silným poryvem. Na okamžik Pana lesního i Hanči úplně oslepil. Když si protřeli oči, stál před nimi. Vousatý, statný, v jedné ruce dlouhou dýmku. Ve druhé třimal lomenou hůl, vysokou jako mladý smrk. Kde se vzala, tu se vzala, hned na ni usedla sojka.

Krakonoš si prohrábl vousy a promluvil: Hle, sešli jsme se v pravý čas! Do našeho kraje míří stále více návštěvníků. Chcete, aby se těšili z přírody, aniž by jí škodili? Aby obdivovali zvláštnosti našich obcí a měst? Pan lesní i Hanče bez rozmýšlení přisvědčili. Také sojka horlivě zatřepotala křídly.

Dobry duch a vládce hor i podhůří pokýval hlavou: Dobrá, tak tedy budete mými pomocníky! A hned začal určovat, co kdo bude mít na starosti. Sojce předal chytrý mobil a tablet. K tomu jí ještě přidal vysílačku s oblačným dosahem. Pan lesní dostal horské kolo, sněžnice a lyže.

Nakonec Krakonoš přistoupil k Hanči. Teď máš hodně práce se synkem, řekl. Ale až trochu povyroste, něco se ti přikutálí. Pohladil ohromeně mžourajícího Vojtíka a máchnul širokým kloboukem s jeřabinovou snítkou. Hanči se zatočila hlava. Když procitla, byla zpátky doma. Vojtík omámeně žvatlal: Děda, konoš!

Ve stejném okamžiku stál Krakonoš na vrcholu Sněžky a obhlížel své hájemství. Spokojený s uplynulým dnem, v němž získal tři věrné nadšence pro své poslání.

www.pohadkove.krkonose.eu

